

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Пловдив, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

като разгледа докладваното от Красимира Д. Ванчева Въззивно търговско дело № 20225001000073 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл.258 и сл. от ГПК във вр. с чл.25,ал.4,изр. 2-ро от ЗТРРЮЛНЦ.

Образувано е по жалба с вх.№16699 от 01.12.2021 г. на ХР. ХР. Х. в качеството му на съдружник и управител на „Д.М.Т.“ООД- в ликвидация-гр.П.,с ЕИК,подадена чрез пълномощника му адв. С.Д.,против решение №167/12.11.2021 г.,постановено по т.д. №20215300900793 по описа за 2021 г. на Пловдивския окръжен съд,ТО,13-ти състав,с което е оставена без уважение жалбата на ХР. ХР. Х. в качеството му на съдружник и управител на „Д.М.Т.“ООД-в ликвидация-гр.П.,с ЕИК против отказ №20211019173846-2/26.10.2021 г. на длъжностно лице по регистрация при А. по в.,постановен по заявление вх. №20211019173846/19.10.2021 г. за вписване в търговския регистър по партидата на дружеството на заличаването му като такъв и е осъден жалбоподателя да заплати на А. по в. разноски по делото в размер на 100 лв.

В жалбата,подадена до Апелативен съд-Пловдив,е заявено,че горното решение на ОС-Пловдив се обжалва изцяло и е изразено становище,че същото е неправилно и противоречащо на материалния закон.Жалбоподателят счита за правно неиздържан и житейски нелогичен мотива на окръжния съд,обосновал постановления с атакуваното решение краен резултат.Развива доводи за осъществено редовно връчване на дружеството-адресат на отправеното от него-Х.Х. предизвестие по чл.125,ал.2 ТЗ за прекратяване

участието му като съдружник и уведомление чл.141,ал.5 от ТЗ за заличаването му като управител на дружеството.Твърди,че решаващият съдебен състав неправилно е дерогирал приложението на чл.50 във вр. с чл.47,ал.1 от ГПК относно връчването на дружеството-адресат на отправеното от него-Х.Х. волеизявление, съдържащо се в нотариална покана с рег.№3208,том 2,№12 по описа на нотариус Б.Т.,а заедно с това неправилно е дерогирал и обвързващата доказателствена сила на изготвения от нотариуса документ за връчването на поканата,имащ според жалбоподателя характера на официален документ,издаден от властническо лице в кръга на правомощията му.Твърди още,че подаващият уведомленията */като управител и съдружник/* е едновременно и лицето,което следва да ги получи от името на дружеството,поради което е налице една необорима презумпция,че до знанието на лицето,представляващо дружеството */в случая неговия ликвидатор/* са достигнали въпросните две волеизявления,обективирани писмено в нотариалната покана,а окръжният съд е изключил приложението на нормалната житейска логика,като не е взел предвид съвпадащото качество на лицето-едновременно управител,съдружник и ликвидатор на дружеството.

И въз основа на изложените в жалбата съображения,жалбоподателят моли да бъде отменено като неправилно решение №167 от 12.11.2021 г. на ОС-Пловдив,13-ти състав,постановено по горното търговско дело и вместо него да бъде постановено друго решение,с което да се уважи подадената жалба срещу отказа на АВ.

Препис от жалбата с вх.№16699 от 01.12.2021 г. е връчен на А. по в.,от която чрез упълномощения от нея юрисконсулт И.К.,е подаден писмен отговор по чл.25,ал.2,изр. второ от ЗТРРЮЛНЦ в законния едноседмичен срок.В отговора е изразено становище,че жалбата е неоснователна,а обжалваното с нея решение на Окръжен съд-Пловдив е правилно,постановено при спазване на съдопроизводствените правила и правилно приложение на материалния закон.Конкретни доводи в тази насока агенцията излага в отговора си и въз основа на тях моли процесната жалба да се остави без уважение.Моли на основание чл.25,ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл.81 от ГПК да бъдат присъдени в полза на АВ съдебни разноси за юрисконсултско възнаграждение,направени в настоящото производство.

Пловдивският апелативен съд,след като се запозна с жалбата,атакувания с нея съдебен акт,доводите на страните и доказателствата по делото,приема за установено следното:

Жалбата е подадена в законния срок по чл.25,ал.4,изр. 2-ро от ЗТРРЮЛНЦ,редовна е и изхожда от надлежна страна с правен интерес от обжалване на конкретното съдебно решение.Наред с това,за самото решение,срещу което е насочена жалбата,е предвидено с горната разпоредба обжалване пред апелативния съд.С оглед на изложеното настоящият съд приема жалбата за допустима и следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество,жалбата е неоснователна.

Със заявление вх.№20211019173846 от 19.10.2021 г.,подадено от адв.С.Д. като

пълномощник на ХР. ХР. Х.-последният упълномощил адвоката в качеството му на съдружник и управител на „Д.М.Т.“ООД-в ликвидация,с ЕИК,и поискано по партидата на посоченото търговско дружество да бъде вписано заличаването на ХР. ХР. Х. като съдружник в дружеството на основание чл.125,ал.2 от ТЗ и като управител на същото на основание чл.141,ал.5 от ТЗ.

По горното заявление длъжностното лице по регистрация към А. по в. е постановило отказ №20211019173846-2 от 26.10.2021 г.,който е обжалван от ХР. ХР. Х. чрез пълномощника му адв. Д. и въз основа на тази жалба е образувано т.д.№20215300900793 по описа за 2021 г. на Пловдивския окръжен съд,ТО,13-ти състав.С решение №167 от 12.11.2021 г.,постановено по същото дело,жалбата срещу горния отказ на АВ е оставена без уважение като неоснователна и именно това решение е предмет на обжалване пред настоящата инстанция и по настоящото дело.

Отказът на АВ от 26.10.2021 г. е основан на следните,изложени в него мотиви,а именно:

Прието е,че макар прекратяването на членственото правоотношение с напускащия на основание чл.125,ал.2 от ТЗ съдружник да не зависи от волята на останалите съдружници,то общото събрание на съдружниците следва да вземе решение за съдбата на освободените дялове с оглед възможната промяна на капитала на дружеството вследствие прекратяване на членственото правоотношение,за който факт длъжностното лице по регистрация следи служебно и в случаите на намаляване на капитала,последното следва да се извърши по строго определен ред,предвиден в разпоредбите на чл.149-153 от ТЗ.Прието е още,че след като напусналият съдружник не се е разпоредил с дружествения си дял чрез сделка,оставащите съдружници по аналогия на чл.121,ал.2 от ТЗ могат да поемат дела на напусналия,като са длъжни обаче да внесат неговата стойност в капитала или да намалят с този дял дружествения капитал по съответния ред,съответно на което да представят със заявлението доказателства за внасянето по сметка на дружеството на стойността на поетите дялове от оставащите съдружници.И на следващо място е прието,че при прекратяване на членството на съдружник следва да се извърши отразяване в дружествения договор на това обстоятелство,като на основание чл.119,ал.4 от ТЗ препис от същия,заверен от управителя,следва да се представи в търговския регистър при заявяване вписването на промяна на съдружниците,защото в противен случай ще се стигне до противоречие между вписано обстоятелство и обявен акт,а това е недопустимо,според длъжностното лице по регистрация,постановило отказа.Посочено е още,че на основание чл.22,ал.5 от ЗТРРЮЛНЦ по заявлението са били дадени указания №20211019173846 от 20.10.2021 г.,публикувани на електронната партида на търговеца,но не са били изпълнени в срока по чл.19,ал.2 от същия закон,а това е пречка за извършване на заявеното вписване.С оглед на тези мотиви е постановен отказ по конкретното заявление.

Постановеният с обжалваното решение краен резултат-оставянето без уважение на подадената срещу горния отказ жалба,е основан на мотивите,че писменото предизвестие по чл.125,ал.2 от ТЗ,изходящо от съдружника Х.Х.,както и уведомлението му по чл.141,ал.5 от

ТЗ, съдържащи се в един документ, не са надлежно връчени на дружеството-адресат, т.е. на „Д.М.Т.“ООД-в ликвидация, с ЕИК В тази връзка е прието, че в конкретния случай връчването чрез залепване на уведомление по чл.47, ал.1 от ГПК на адреса на управление на дружеството няма как да се приеме за надлежно извършено при положение, че дружеството е с прекратена дейност, не поддържа офис или канцелария, няма работници или служители. Изложен е и мотива, че същевременно именно напускащият съдружник и управител е лицето, което представлява дружеството и има правата и задълженията на изпълнителния му орган и е длъжен да осъществява правомощията си с грижата на добър търговец и той е този, който приема волеизявленията към дружеството /чл.269, ал.2 ТЗ/. И в този контекст е извлечен извода, че при тази процесуална ситуация не би могло да се приеме, че предизвестие на съдружника, респ. уведомлението на управителя, са надлежно връчени на дружеството и че е налице бездействие в рамките на предвидения в закона срок, даващо правото на напусналото лице само да поиска заличаването си по партидата на дружеството.

Настоящата инстанция не споделя изложените в отказа мотиви за необходимостта от представяне на доказателства за съдбата на освободените от напускащия съдружник дялове от капитала на дружеството, за да бъде вписано заличаването на съдружника на основание чл.125, ал.2 от ТЗ. В хипотезата на посочената законова разпоредба, прекратяване на членството на съдружника настъпва автоматично, ако е изпълнена предвидената в същата разпоредба процедура и в тази връзка заличаването на съдружника от търговския регистър е предпоставено единствено от наличието за доказателства за осъществяването на тази процедура, т.е. на доказателства за отправено от доброволно напускащия съдружник писмено предизвестие до дружеството по смисъла на чл.125, ал.2 от ТЗ и за надлежното уведомяване на дружеството за това предизвестие. Наред с това следва към момента на подаване на заявлението до АВ да е изтекъл и предвидения в нормата 3-месечен срок или предвидения в дружествения договор срок, ако той е по-голям от законния. Доказателства за уреждане съдбата на освободените от напускащия съдружник дружествени дялове не е необходимо да бъдат представяни като условие за вписване заличаването на съдружника на основание чл.125, ал.2 от ТЗ, защото отношенията относно освободените от съдружника дялове са с последващ характер, без те да влияят на автоматично настъпилото прекратяване на членственото правоотношение.

При всички положения обаче, за да се заличи от ТР един съдружник на основание чл.125, ал.2 от ТЗ, следва да са налице доказателства за редовното уведомяване на дружеството за отправеното от напускащия съдружник предизвестие. В тази връзка настоящата инстанция споделя изложения в обжалваното решение на ОС-Пловдив извод, че както отправеното от съдружника Х.Х. предизвестие по чл.125, ал.2 от ТЗ за прекратяване участието му като съдружник в „Д.М.Т.“ООД-в ликвидация, с ЕИК, така и уведомлението му по чл.141, ал.5 от ТЗ до дружеството за заличаването му като управител на същото, не са надлежно връчени, респективно не са достигнали до знанието на посоченото дружество-адресат. Ясно е, че предизвестие и уведомлението се съдържат в представената със

заявлението нотариална покана с нот. заверка на подписа от 25.05.2021 г., която изхожда от Х.Х. и е адресирана до горното дружество, а връчването ѝ е предприето чрез нотариус Б.Т., вписана в НК под №..., с район на действие РС-Пловдив. Във връзка с връчването на поканата, нотариусът е удостоверил, че на 22.06.2021 г. е връчен екземпляр от поканата на адресата, като на 07.06.2021 г. в 11.00 часа посоченият в покана адрес е бил посетен от служител на кантората и на същия адрес не е бил открит нито представител на адресата, нито друго лице, което да получи поканата по реда на чл.47, ал.1 от ГПК. Удостоверено е, че на посочения в поканата адрес: ул. "М.К." №1А, ет.2, ап.4 се намира вход на жилищна сграда в синьо и бежово от 5 етаж, входната врата е бяла, остъклена и е заключена, а вдясно от нея са разположени звънци, като липсва обозначение на посочената фирма и на многократното позвъняване на ап.4 никой не отговаря. Удостоверено е още, че е залепено уведомление по реда на чл.47 от ГПК на стъклото на входната врата и след залепване на уведомлението нито представител на адресата се е обадил в нотариалната кантора да се информира за поканата, нито е дошъл да я получи. Посочено е още, че срокът на уведомлението по чл.47, ал.1 от ГПК е изтекъл на 21.06.2021 г. и до изтичането му не се е явило в нотариалната кантора лицето, представляващо фирмата, нито него пълномощник.

Апелативният съд намира за принципно допустимо нотариална покана да бъде връчвана чрез залепване на уведомление по чл.47, ал.1 от ГПК. В случая обаче, след като адресатът е дружество, обявено в ликвидация и с прекратена поради това дейност, не би могло да се очаква на адреса му на управление, където е изпратена поканата, да поддържа офис или канцелария, поради което и факта на липсата на достъп до канцеларията или липсата на някой, който е съгласен да получи поканата, не може да бъде прието като невъзможност за връчване по смисъла на чл.50, ал.4 от ГПК. Тази разпоредба се отнася за случаите, при които действително има канцелария на търговеца или юридическото лице на адреса, на който е изпратено съответното съобщение или друг документ, но при посещението на връчителя на адреса не е намерен достъп до канцеларията или лице, съгласно да получи съобщението. В такава ситуация би слудвало да се извърши залепване на уведомление по чл.47, ал.1 от ГПК на същия адрес. В случая обаче изобщо не е удостоверено съществуването на канцелария или офис на дружеството-адресат на адреса, на който е изпратена поканата, поради което и връчването ѝ чрез залепване на уведомление по чл.47, ал.1 от ГПК не може да се приеме за редовно. Освен това, при положение, че лицето, изпратило предизвестие по чл.125, ал.2 от ТЗ, както и уведомлението по чл.141, ал.5 от ТЗ до дружеството-техен адресат, съвместява едновременно качеството на съдружник, управител и ликвидатор на същото дружество, то връчването чрез него на уведомлението и предизвестие, не би било редовно с оглед наличието на колизия между интересите му като напускащ съдружник и управител, поискал заличаването му като такъв, от една страна, и от друга-като лице, приемащо волеизявления от името и за сметка на търговското дружество в качеството му на негов управител и настоящ ликвидатор. В ситуация, в която отправящия предизвестие за напускане съдружник е и управител на дружеството-адресат на предизвестие, или както е в случая е и негов ликвидатор, разполагащ с представителни функции спрямо дружеството, то за да се счита същото предизвестие за редовно достигнало

до знанието на дружеството, трябва или да е получено чрез друг управител на дружеството, или ако такъв управител липсва, следва предизвестие да е получено от останалите съдружници в дружеството, за да се счита последното за надлежно уведомено за същото предизвестие. Това се отнася и за уведомлението по чл.141, ал.5 от ТЗ. В случая търговското дружество е с двама съдружници и с оглед на преждеизложеното, за да се счита дружеството за редовно уведомено за предизвестие и за уведомлението по чл.141, ал.5 от ТЗ, отправени от Х.Х. като съдружник и управител, следва те да са получени от другия съдружник в дружеството „Д.М.Т.“ООД-в ликвидация. По преписката, образувана пред АВ въз основа на горното заявление, а и по настоящото дело, липсват доказателства другият съдружник в посоченото дружество да е получил или узнал по какъвто и да е начин за отправеното от Х. предизвестие по чл.125, ал.2 от ТЗ и за уведомлението му по чл.141, ал.5, изр. първо от ТЗ. Оттук следва и извода, че е неустановено редовното уведомяване на самото дружество за същото предизвестие и същото уведомление. А щом е така, то не може да се приеме, че предвиденият в чл.125, ал.2 от ТЗ 3-месечен срок по посочената разпоредба е започнал да тече, съответно-че този срок е бил изтекъл към момента на подаване на процесното заявление пред АВ. Аналогично не може да се приеме, че е започнал да тече и предвидения в нормата на чл.141, ал.5, изр. второ от ТЗ едномесечен срок, в която трябва дружеството да заяви за вписване освобождаването на управителя в търговския регистър и оттам-че е породено правото на управителя сам да заяви заличаването му като такъв от същия регистър. По тези съображения се налага крайния извод, че не е установено възникването на всички произтичащи от закона предпоставки за извършване на заявеното вписване по конкретното заявление и че с оглед на това постановения от АВ отказ по същото заявление е правилен, а подадената жалба срещу него е неоснователна и като такава правилно е оставена без уважение от ОС-Пловдив с обжалваното решение от 12.11.2021 г. Ето защо същото решение следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, а сега разгледаната жалба срещу това решение не следва да се уважава като неоснователна.

Ответната по жалбата страна-А. по в., е направила искане в подадения от нея писмен отговор да ѝ бъдат присъдени съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно новата ал.6-та на чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ /ДВ, бр.105 от 2020 г./, в производствата по обжалване на отказ на АВ съдът присъжда разноски на страните по реда на ГПК. В случая, с оглед неоснователността на разгледаната жалба срещу решение №1 от 04.01.2021 г. и като краен резултат-потвърждаването на постановения от АВ отказ, на агенцията се дължат разноски за настоящото производство на основание чл.25, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл.81 и чл.78, ал.3 от ГПК. А предвид обстоятелството, че агенцията е подала отговора на жалбата чрез упълномощен от нея юрисконсулт, то ѝ се дължи юрисконсултско възнаграждение по чл.78, ал.8 от ГПК. Същото следва да бъде определено като размер съобразно чл.25а, ал.3 от Наредбата за заплащане на правната помощ и възлиза на сумата от 100 лв. Предвид изхода на делото пред настоящата инстанция, заплащането на тази сума следва да бъде възложено в тежест на жалбоподателя Х.Х..

Мотивиран от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №167/12.11.2021 г., постановено по т.д. №20215300900793 по описа за 2021 г. на Пловдивския окръжен съд, ТО, 13-ти състав, с което е оставена без уважение жалбата на ХР. ХР. Х. в качеството му на съдружник и управител на „Д.М.Т.“ООД-в ликвидация-гр.П., с ЕИК против отказ №20211019173846-2/26.10.2021 г. на длъжностно лице по регистрация при А. по в., постановен по заявление вх. №20211019173846/19.10.2021 г. за вписване в търговския регистър по партидата на дружеството на заличаването му като такъв и е осъден жалбоподателя да заплати на А. по в. разноски по делото в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА ХР. ХР. Х. с ЕГН ***** да заплати на А. по в., гр.С., ПК, ул. „Е.Б.“ №20, сумата от 100 лв. /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение, дължимо на основание чл.25, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ във вр. с чл.78, ал.8 от ГПК.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____